

B”H

Life as a Mirror

Moses Rejected the Women’s Mirrors; G-d Explained to Him that they Represented the Majestic Narrative of Mankind

By Rabbi YY Jacobson

~*~

Dedicated by
David and Eda Schottenstein
in the loving memory of a young soul
Alta Shula Swerdlov

And in the loving memory of
Rabbi **Gavriel Noach** and **Rivki Holtzberg**
And all of the **Mumbai Kedoshim**

~*~

1. Class Summary

One of the most integral items in the Tabernacle was the Washstand, the Kiyor, from which the Kohanim would wash their hands and feet each morning. This was the necessary preparation for each day’s service, and was called ‘the sanctification of the Kohanim’ meaning it made those already holy yet holier.

But what was the Kiyor itself made of? Not gold and not silver, but rather women’s mirrors. Mirrors used by women to adorn and decorate themselves. The Midrash tells us that women came in droves to donate their mirrors, but Moses refused to accept them. His argument was simple: How can it be that an item whose entire purpose is vain and selfish, superficial and materialistic, be accepted for use in the House of G-d? A place where one came to be inspired to sacrifice and serve? Mirrors and G-d are mutually exclusive!

But G-d disagreed. Emphatically. He told Moses: “It is precisely these mirrors that are more precious to me than anything else.”

Why?

This class will explore the paradox of a mirror: It is made of glass yet the glass is coated and it thus reflects. The mirror captures the truth of human existence: the very blockages of life can become the most powerful tool of spirituality and sanctification. These great women revealed and taught Moses one of the greatest truths: how to view physicality and beauty. Is it holy or profane? Selfish or selfless? Sacred or mundane?

The answer is both. And it depends on you.

2. Sources:

<p><u>1. Vayakhel</u> 38:8</p> <p>8. And he made the washstand of copper and its base of copper from the mirrors of the women who had set up the legions, who congregated at the entrance of the Tent of Meeting.</p> <p><u>Ramban:</u> The washstand and its base were made of the mirrors of the women who congregated in great numbers at the doors of the Tent of Meeting to donate their mirrors out of the generosity of their hearts. The copper of their mirrors was extremely polished and beautiful, and therefore it was designated for this utensil. And the women gathered in hosts upon hosts...</p>	<p><u>1. ויקהל</u> לח, ח</p> <p>וַיַּעַשׂ אֶת הַכִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְאֶת כְּנֹו נְחֹשֶׁת בְּמִרְאֵת הַצְּבָאוֹת אֲשֶׁר צָבְאוּ פָתַח אֹהֶל מוֹעֵד.</p> <p><u>רמב"ן:</u> עוד שנאמר בדרך הפשט שעשה הכיור וכנו ממראות הנשים, אשר באו מהן צבא גדול ונאספו אל פתח אוהל מועד לתת מראותיהן בנדבת לבן, והיה נחושת המראות נחושת קלל ממורט ויפה מאוד, ועל כן ייחד אותן מתחילה לכלי הזה. והנשים בראותן כן נאספות ובאות צבאות צבאות לתת כולן מראותיהן להיעשות בהן כל הכיור וכנו.</p>
<p><u>2. Ibn Ezra</u></p> <p>The way of women is to beautify themselves in front of copper or glass mirrors every morning, to fix their hair and jewelry, as mentioned in the Book of Isaiah (3:20), and as is the custom of the Ishmalites until today.</p> <p>But amongst Israel there were G-d fearing women who distanced themselves from the temptations of this world and gave away their mirrors as a donation because they no longer had the need to beautify themselves...</p>	<p><u>2. אבן עזרא</u></p> <p>וטעם הצובאות כי משפט כל הנשים להתייפות לראות פניהם בכל בוקר במראות נחושת או זכוכית לתקן הפארים שאל ראשיהם, הם הנזכרים בספר ישעיה כי מנהג ישראל היה כמנהג ישמעאל עד היום.</p> <p>והנה היו בישראל נשים עובדות ה' שסרו מתאוות זה העולם, ונתנו מראותיהן נדבה, כי אין להם צורך עוד להתייפות</p>
<p><u>3. Rashi</u></p> <p><i>"From the mirrors of the women who had congregated":</i></p> <p>Israelite women owned mirrors, which they would look into when they adorned themselves. Even these [mirrors] they did not hold back from bringing as a contribution toward the Mishkan, but Moses rejected them because they were made for temptation [i.e., to inspire lustful thoughts].</p> <p>The Holy One, blessed is He, said to him, "Accept [them], for these are more precious to Me than</p>	<p><u>3. רש"י</u></p> <p><u>במראת הצובאת:</u></p> <p>בנות ישראל היו בידן מראות, שרואות בהן כשהן מתקשטות, ואף אותן לא עכבו מלהביא לנדבת המשכן, והיה מואס משה בהן, מפני שעשויים ליצר הרע.</p> <p>אמר לו הקב"ה קבל, כי אלו חביבין עלי מן הכל, שעל ידיהם העמידו הנשים צבאות רבות במצרים. כשהיו בעליהם יגעים בעבודת פרך,</p>

<p>anything because through them the women set up many legions [i.e., through the children they gave birth to] in Egypt.” When their husbands were weary from back-breaking labor, they [the women] would go and bring them food and drink and give them to eat. Then they [the women] would take the mirrors and each one would see herself with her husband in the mirror, and she would seduce him with words, saying, “I am more beautiful than you.” And in this way they aroused their husbands desire and would copulate with them, conceiving and giving birth there, as it is said: “Under the apple tree I aroused you” (Song 8:5). This is [the meaning of] what is [lit., the mirrors of those who set up legions]. From these [the mirrors], the washstand was made....</p>	<p>היו הולכות ומוליכות להם מאכל ומשתה ומאכילות אותם ונוטלות המראות, וכל אחת רואה עצמה עם בעלה במראה ומשדלתו בדברים, לומר אני נאה ממך, ומתוך כך מביאות לבעליהן לידי תאוה ונזקקות להם, ומתעברות ויולדות שם, שנאמר (שיר השירים ח ה) תחת התפוח עוררתיך, וזהו שנאמר במראות הצובאות. ונעשה הכיור מהם ...</p>
<p>4. Midrash Tanchuma Pekudai</p> <p>When Moses saw the mirrors he was angry at the women. He told the Israelites: “Take sticks and break the legs of these women! What do we need these mirrors for?”</p> <p>The Holy One Blessed Be He told Moses:” Moses! You deride these mirrors?! They established all of the hosts of Israel in Egypt!</p> <p>Take them and fashion from them the washstand for the priests to sanctify themselves from” as it says (38:8). And he made a copper washstand and its stand with the mirrors of the hosts...” with those mirrors which established these hosts...</p>	<p>4. תנחומא פקודי ט</p> <p>כשראה משה אותן המראות זעף בהן. אמר להן לישראל: “טלו מקלות ושברו שוקיהן של אלו. המראות למה הן צריכין</p> <p>אמר לו הקב"ה למשה: “משה! על אלו אתה מבזה? המראות האלו הן העמידו כל הצבאות הללו במצרים!</p> <p>טול מהם ועשה מהן כיור נחושת וכנו לכהנים שממנו יהיו מתקדשין. שנאמר (ל"ח ח') "ויעש את הכיור נחשת ואת כנו נחשת במראות הצובאות אשר צבאו" באותן המראות שהעמידו את כל הצבאות האלו.</p>
<p>5. Song of Songs 2:11-14</p> <p>11. For behold, the winter has passed; the rain is over and gone.</p> <p>12. The blossoms have appeared in the land, the time of singing has arrived, and the voice of the turtledove is heard in our land.</p> <p>13. The fig tree has put forth its green figs, and the vines with their tiny grapes have given forth their fragrance; arise, my beloved, my fair one, and come away.</p> <p>14. My dove, in the clefts of the rock, in the coverture of the steps, show me your appearance, let me hear your voice, for your voice is pleasant and your appearance is comely.'</p>	<p>5. שיר השירים ב, יא-יד</p> <p>יא. כִּי-הִנֵּה הַסִּתּוֹ, עָבַר; הַגֶּשֶׁם, חָלַף הַלֵּךְ לוֹ.</p> <p>יב. הַנִּצְנִיִּם נִרְאוּ בְּאֶרֶץ, עֵת הַזְּמִיר הַגִּיעַ; וְקוֹל הַתּוֹר, נִשְׁמַע בְּאֶרְצֵנוּ.</p> <p>יג. הַתְּאֵנָה חִנְטָה פִּגְיָה, וְהַגִּפְנִים סִמְדָר נִתְּנוּ רִיחַ; קוֹמִי לֵךְ רַעֲיִתִי יַפְתִּי, וּלְכִי-לֵךְ.</p> <p>יד. יוֹנְתִי בְּחִגְוֵי הַסֶּלַע, בְּסִתְרֵי הַמְּדֻרָה, הֲרֵאִינִי אֶת-מְרֵאִיךָ, הַשְּׁמִיעֵנִי אֶת-קוֹלְךָ: כִּי-קוֹלְךָ עָרֵב, וּמְרֵאִיךָ נְאוּהָ.</p>

<p>6. Talmud Yevamos 49b</p> <p>All prophets gazed through a clouded opaque glass, but Moses our teacher gazed through a shining translucent glass.</p>	<p>6. יבמות מט, ב</p> <p>כל הנביאים נסתכלו באספקלריא שאינה מאירה משה רבינו נסתכל באספקלריא המאירה.</p>
<p>7. Rashi Beginning of Matos</p> <p>The Prophets prophesized saying “Thus spoke Hashem” [indicating distance] but Moses was more than them and said “This is the word [of Hashem]” [indicating intimacy].</p>	<p>7. רש"י ריש מטות</p> <p>והנביאים נתנבאו בכה אמר ה', מוסף עליהם משה שנתנבא בלשון זה הדבר.</p>
<p>8. Likutei Torah Song of Songs, Pg. 16:3</p> <p><i>“My dove is in the clefts of the rock in the recesses of the steps ...”</i> (Song of Songs 2:14)</p> <p>This verse refers to the time of Exile when Israel, symbolized by the dove, is in a concealed and subdued state... But referring to the period of the Exodus from Egypt it says <i>“the winter has passed; the rain is over... The fig tree has put forth its green figs... arise, my beloved, my fair one, and come away.”</i> (ibid 2:11-13)</p> <p>About the present post-Temple period it is written, <i>“My dove is in the clefts of rock and the recesses of the steps.”</i> When the dove is in the pockets of the rock it is unable to spread its wings and fly, because it is trapped and constrained there, similarly during exile the wings of the soul, namely its love and fear of G-d which enable it to “fly up on high” are constricted and constrained by the trap of the physical body which is inevitably drawn after and enslaved by financial concerns and stresses, which is true enslavement and exile... Now, the soul’s conscious love and fear of G-d are in the “recesses of the steps” and all that remains is its inborn and innate subconscious love...</p> <p>The solution to this problem is [the following verse] <i>“Show me your appearance.”</i> “Maraich,” ‘appearance’ also means ‘mirror’ hence the verse is saying “Show me your mirror.” A mirror reflects the one looking into it because it is covered with a thin layer of silver, as opposed to a window which is also made of glass. However a mirror only reflects as long as the glass is</p>	<p>8. לקוטי תורה מאמר יונתי בחגוי הסלע (שיר השירים טז, ג ואילך)</p> <p>“יונתי בחגוי הסלע בסתר המדרגה. הראיני את מראיך וגו’.”</p> <p>הנה פסוק זה נאמר על זמן שאין בהמ”ק קיים שכנס”י היא בגלות אזי היא בסתר המדרגה ... ועל זמן יציאת מצרים נאמר כי הנה הסתיו עבר הגשם חלף וגו’. התאנה חנטה פגיה וגו’ קומי לך רעייתי יפתי ולכי לך ...</p> <p>בזמן שאין בה”מ קיים כתיב יונתי בחגוי הסלע בסתר המדרגה שכשהיונה היא בחגוי סלע דהיינו בין חקיקת הסלעים אי אפשר לה לפרוש כנפים לעוף שהכנפים נאחזים ונלכדים שם כך בזמן הגלות הנה הכנפים הם האהבה והיראה דבלא רחימו ודחילו לא פרחא לעילא הן נאחזות ונלכדות בפח הגוף הגשמי שמתלבשות בו ונמשכות אחרי דאגת הפרנסה שהיא בחי' שעבוד מלכיות וגלות ... בסתר המדרגה פירוש שאין האהבה ויראה בהתגלות לבו רק בחינת אהבה טבעית לבד המסותרת ומלובשת בלבוש שק וכו' וכמ”ש במ”א.</p> <p>והעצה היעוצה לזה היא הראיני את מראיך וגו’. והענין ... כי הנה ענין המראה עד”מ הוא שמראה הצורה המסתכלת בה לפי שהוא מצופה בציפוי הכסף הידוע ולכן היא מעכבת את הראיה מן העין הרואה שלא יראה מעבר</p>

covered with a thin and delicate layer like silver. But if it is covered with a thick and dark covering you will be unable to see anything at all. Similarly the Congregation of Israel is compared to a mirror because the purpose of the descent of the soul is only to reflect and return to cleave to G-d, just as a mirror reflects and bounces its image back, and just like the rays of the sun hit the earth and bounce back (which is why the atmosphere closest to Earth is hottest though it is farther from the sun).

But the soul can only bounce back from its descent when it gets involved and invested in permissible materialism, (like the thin layer of the mirror). But if one sins, his soul is contaminated by the three totally impure kelipot, and it is imprisoned by them and cannot ascend until he repents to arouse great Divine mercy upon his soul (this is like the thick layer) ... And so when *"My dove is in the clefts of the rock"* meaning one cannot arouse fear and love of G-d to ascend and fly, the solution is *"show me your mirror"* remember and take to heart how you are only a mirror whose descent is to bounce back and ascend...

לעבר כמו בזכוכית פשוטה רק מהפכת וחוזרת הראיה אל הרואה שרואה חזרת הראיה אליו. וזהו דוקא כשהיא מצופה ומכוסה בכיסוי וציפוי דק וקלוש כמו הכסף אבל כשהיא מכוסה בכיסוי עב וחשך לא יראה בה כלום ומעכבת את הראיה לגמרי כך נקרא כנסת ישראל בחינת מראה כי הירידה והתלבשות הנשמה בגוף לצורך עליה היא לחזור ממטה למעלה להתכלל באור ה' ולדבקה בו יתברך על ידי ירידה זו כמשל אור השמש כשנופל על הארץ מכה בכח וחוזר ועולה ממטה למעלה (ולכן אויר התחתון חם ביותר) כידוע.

אך היינו כשאין הנשמה מלובשת בגוף כל כך אלא בצרכי עולם הזה המותרים שבנוגה אבל אם נטמאה וירדה השלשה קליפות הטמאות לגמרי הרי היא אסורה וקשורה בהם ואינה יכולה לעלות וצריכה לתשובה לעורר רחמים רבים על ירידת ניצוץ אלהות כו'. וזהו יונתי בחגוי הסלע שהיא אחוזה וקשורה בחריצי הסלעים ואינה יכולה לעורר את האהבה והיראה לעלות. זאת העצה הראיני את מראיך שיזכור וישים אל לבו איך שהוא אינו אלא בבחינת מראה שירד רק לצורך עליה וחזרה.

מקורות להשיעור :

- א. לקוטי תורה שיר השירים ד"ה יונתי בחגוי הסלע וביאורו
- ב. תורה אור בראשית ד"ה לא טוב היות האדם לבדו
- ג. אור התורה פ' בא ופי' ויקהל
- ד. לקוטי שיחות חלק ו' שיחה לפי' תשא
- ה. שיחת פורים תש"כ

B”H

3. Questions and Exercises

1. Do you enjoy looking in a mirror? Why? How much time do you spend a day by the mirror?
2. Why were Women’s mirrors used to construct the Washing Basin in the Sanctuary, from where the Priests sanctified their hands and feet?
3. How do women’s mirrors epitomize holiness?
4. What’s the difference between the perspective of the Ibn Ezra and Rashi?
5. What was the “argument” between Moses and G-d about the mirrors used by the women in Egypt?
6. What does the washing basic represent spiritually? And why was it made of women’s mirrors?
7. “Life is a mirror,” say the mystics. Please explain.
8. How must we deal with blockages in our life?
9. “My dove is in the clefts of the rock, in the coverture of the steps, show me your mirror.” How do the Chassidic masters explain this verse?
10. Moses did not want mirrors in the Sanctuary. G-d said that mirrors are the most precious item. Why?